

ת"פ 51858/02/18 - מדינת ישראל נגד מ א

בית משפט השלום בירושלים

30 ינואר 2019

ת"פ 51858-02-18 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

על ידי ענף תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

מ א

על ידי ב"כ עו"ד עומיר א. מריד

הנאשם

גזר דין- ללא הרשעה

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם, תושב ירושלים, יליד 1985, הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של תקיפת סתם כלפי בת זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסכם טיעון אליו הגיעו הצדדים בדיון מיום 27.06.2018 לפיו הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר שיתייחס גם לשאלת ההרשעה. עמדת המאשימה היא הרשעה. הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי באשר לעונש.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 31.10.13 בעת שהנאשם חזר הביתה, פנתה אליו המתלוננת בבקשה לברר האם השתמש בסכום כסף שניתן לה כמתנה מהוריה ורכש קרקע בגדה המערבית וזאת ללא ידיעתה או הסכמתה. הנאשם לא היה מרוצה משאלותיה של המתלוננת וכתוצאה מכך פרץ ויכוח במהלכו החל הנאשם למשוך בשערות המתלוננת ודחפה אל הקיר. המתלוננת שביקשה להימלט, פתחה את דלת הבית, אולם הנאשם טרק את הדלת וכתוצאה מכך נתפס שיערה של המתלוננת בדלת.

מהאישום השני עולה, כי ביום 28.12.16 צילמה המתלוננת את הנאשם כאשר הוא מכה את בנם. בתגובה למעשיה, נטל הנאשם מידיה את הטלפון הנייד וזרק אותו על הרצפה. בהמשך לכך, פנה אל עבר המתלוננת, אחז בצווארה ודחף אותה כנגד הקיר.

תסקיר שירות המבחן

2. לצורך עריכת התסקיר מיום 10.10.18 קיים השירות פגישות עם הנאשם וכן קיים (בנפרד) פגישות עם גרושתו (המתלוננת). כמו כן עיין קצין המבחן במסמכים שהגיש לו הנאשם וכן בדיווח שקיבל השירות מעו"ס של המרכז

למניעת אלימות במשפחה בבית חנינא.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם הוא בן 33, נשוי בשנית ואב לילד בן 5 מנישואיו למתלוננת. כיום הוא נשוי בשנית והוא גר עם אשתו הנוכחית בירושלים. הנאשם עובד כנהג אוטובוס בחברת קווים מזה כשנתיים. הנאשם סיפר כי הוא נוהג לעבוד שעות רבות על מנת לממן את הוצאות החתונה והתחייבויותיו.

הנאשם סיפר, כי מתחילת קשר הנישואין עם המתלוננת, היא התנהגה אליו בצורה משפילה ותוקפנית, דבר שהתבטא בכך שהייתה מקללת אותו, יורקת עליו וזורקת לעברו חפצים בבית.

המתלוננת ציינה בפני השירות, כי היא חוששת מפניו של הנאשם, זאת על אף שלא היו הטרדות או איומים מצדו, וכי מאז שנפרדו הוא לא ניסה ליצור עמה כל קשר. בנוסף, קבלה כי הנאשם לא נוטל חלק בטיפול בילד.

שירות המבחן מצוין, כי התרשם שיחסי הזוגיות בין הצדדים היו סבוכים ומורכבים, במהלך השנים התגלעו ביניהם אי הבנות רבות, ובכך נצברו ביניהם תסכולים.

השירות צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. באשר לעבירה הנוכחית, התקשה לקחת אחריות על מעשיו וייחס את ההאשמות נגדו לרצונה של המתלוננת לפגוע בו. השירות התרשם כי ברקע לביצוע העבירות עמדו היחסים המורכבים בין בני הזוג וכאשר חשתסכול וחוסר אונים מול התנהגותה של המתלוננת, נקט בצורה אלימה כלפיה. עם זאת, התרשם השירות כי הנאשם פועל מתוך עולם ערכים נורמטיבי והמעשים אינם מאפיינים את התנהלותו בדרך כלל.

שירות המבחן מעריך, כי עקב הדינמיקה הזוגית שנוצרה קיים סיכוי להישנות מעורבות אלימה במערכת זוגית. עם זאת, התרשם מאדם בעל אינטליגנציה תקינה ויכולת ביטוי מילולית תואמת. שירות המבחן צוין כי לנאשם כוחות חיוביים לתפקוד אשר מתבטאים בתעסוקה במהלך חייו ונראה כי הוא מתנהל מתוך עולם ערכים תקין, ללא מעורבות שולית או פלילית.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם, ולהסתפק בכך שיוטלו עליו 160 שעות של"צ והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

בהחלטה מיום 23.12.2018, התבקש שירות המבחן להכין תסקיר משלים בו התייחס לשאלת יחסיו של הנאשם עם המתלוננת כיום וכן עם אשתו הנוכחית, החשש להישנות מעשיו וכן לנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם אם יורשע בדיון.

שירות המבחן הכין תסקיר משלים מיום 16.1.2019, המבוסס על פגישה נוספת עם הנאשם, פגישה עם אשתו הנוכחית וכן שיחה עם המתלוננת בסיוע מתורגמן לשפה הערבית.

קצין המבחן מצוין, כי בשיחה עם המתלוננת אין לה כל קשר בינה לבין הנאשם, היא נטתה להאשימו במצבו ובחוסר טיפול בבנם המשותף. עם זאת, תיארה כי כיום ישנה רגיעה במצב ביניהם ואינה רוצה כל קשר עמו.

קצין המבחן מצוין מערכת יחסים תקינה עם אשתו הנוכחית, בכך שהינם תומכים אחד בשני וקיימת שביעות רצון מניהול הזוגיות עמם. בנוסף, הנאשם לקח אחריות למעשיו והביע נכונות להשתתף בהליך טיפולי אשר יבחן את דרכי התנהלותו במעשים דומים, במטרה שלא לחזור על מעשיו בזוגיות הנוכחית.

לאור האמור בתסקיר, התרשם קצין המבחן כי אם יורשע הנאשם יפוטל מעבודתו ויתקשה להשתלב בעבודה שאינה מקצועו כנהג בתחבורה ציבורית. על כן, חוזר קצין המבחן על המלצתו הקודמת לביטול ההרשעה והטלת ביצוע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות, צו מבחן למשך שנה וחתימה על התחייבות כספית.

חוות דעת הממונה

3. ביום 26.11.2018 ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם בה נקבע כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות שבהן הודה הנאשם, ועל מידת הפגיעה שגרמו העבירות למתלוננת. לטענת המאשימה, מדובר בעבירות חמורות הפוגעות בערכים של שמירה על גופה וכבודה של האישה בתא המשפחתי וכי יש להעביר מסר של חוסר סובלנות כלפי כל מעשה אלימות, בין קל ובין חמור. לטענתה, המתלוננת עדיין חוששת מהנאשם.

לעניין ההרשעה, עמדת המאשימה היא כי בנסיבות המקרה דנן אין לחרוג מכלל ההרשעה ויש להשאיר את ההרשעה על כנה. לשיטתה, הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת כתב לביטול ההרשעה. מחד, חומרת העבירה ומאידך, לשיטתה לא הצביע על נזק קונקרטי הנתמך בראיות כפי שדורשת הפסיקה. לעניין זה הפנתה לרע"פ 5949/17, ולרע"פ 619/18.

לעניין העונש טענה ב"כ המאשימה, כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, שלילי, וכי עובדה זו עומדת לחובתו. ומנגד, לזכותו עומדת העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. עמדת המאשימה היא כי הואיל ומדובר בשני אישומים אשר ביניהם פער זמנים של כשלוש שנים יש לקבוע מתחם נפרד לכל עבירה. לשיטתה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל של 12 חודשים. היא ביקשה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולגזור עליו עונש של ארבעה חודשים מאסר בפועל לכל עבירה, ובסה"כ שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי גבוה למתלוננת.

ב"כ הנאשם בפתח דבריו ביקש להורות על הכנת תסקיר נוסף אשר יבטא את רצונו של הנאשם לפתוח דף חדש בחייו, אולם בקשתו זו של ב"כ הנאשם נדחתה. ב"כ הנאשם טען לעניין העונש כי כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר כאשר האירוע הראשון היה בשנת 2013. נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי מאז האירוע האחרון לא הסתבך שוב בפלילים. כמו כן טען, כי הנאשם שומר על אורח חיים ומערכת ערכים נורמטיבית, וכי הוא עובד מזה כשנתיים כנהג אוטובוס בחברת קווים וקיבל המלצות ממעסיקיו. לדבריו, מאז שהתגרש מהמתלוננת אינו מקיים עמה כל קשר בין באופן ישיר ובין באופן עקיף ולכן, אין לקבל את הטענה כי המתלוננת חוששת מפניו. עוד ציין, כי הנאשם מגיע לקבוצות טיפול וכי הוא מוכן להיות בקשר עם שירות המבחן. כמו כן, ציין, כי הנאשם הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם ביקש להגיש לבית המשפט ראיות לעניין העונש ולעניין ההרשעה (מוצגים נ1-נ5). בית המשפט הרשה לב"כ הנאשם להציג ראיות אלה תוך מתן הזדמנות לתובעת לטעון נגד תוכן המסמכים. נספחים אלה עניינם המלצות של מעסיקיו בחברת קווים, מכתב מהחברה כי על פי נוהלי העבודה לא ניתן להעסיק מי שהורשע בפלילים ולכן ככל שירשע הנאשם הוא יפוט מעבודתו. כמו כן צורף נספח המעיד כי הנאשם נישא בשנית.

בשאלת ההרשעה, חרף התנגדות המאשימה, הגיש, כאמור, הסנגור מסמכים התומכים בטענה שיש להימנע מהרשעתו של הנאשם. מדובר בהמלצות שקיבל הנאשם ממעסיקיו ומסמך נוסף המעיד כי על פי נוהלי העבודה, אם יורשע הנאשם בפלילים יפוט ממקום עבודתו. על כן, נטען, כי על פי נ/4 שהוא המסמך ממעסיקו של הנאשם, עולה, כי ייגרם לו נזק קונקרטי אם יורשע בדיון, וכי יפוט ממקום עבודתו. כמו כן, לא יוכל לעבוד

כנהג אוטובוס לא בחברה בה הוא מועסק עתה ולא בחברה אחרת.

ברשות בית המשפט טענה המאשימה מנגד, כי גם אם יורשע, יוכל לעבוד בחברה אחרת והיא עומדת על הרשעתו. בדבריו האחרונים של הנאשם לבית המשפט, הביעה הנאשם חרטה וצער על מה שקרה.

בדין שנקבע להיום להשלמת הטענות לעונש, חזרה באת כוח המאשימה על עמדתה להותיר את ההרשעה על כנה והפנתה לטענות בהתייחס לפס"ד שניתן ע"י כב' השופט אורי שהם (רע"פ 1746/18) בשאלת אי ההרשעה.

מנגד, חזר בא כוח הנאשם על טענותיו להימנע מהרשעתו של הנאשם והתייחס לאמור בתסקיר המשלים שניתן ביום 16.1.2019.

שאלת אי ההרשעה

4. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הכללים בסוגיית ההרשעה. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר הדין לתוצאה של אי הרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (רע"פ 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל**). ההלכה הפסוקה קובעת, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ושנית, סוג העבירה, בנסיבות המקרה המסוים, מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פ"ד נב(ד) 337).

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי הימנעות מהרשעה הנה בגדר "חריג שבחריגים" והיא תיעשה במקרים יוצאי דופן בהם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם.

אך לאחרונה, שב בית המשפט המחוזי והדגיש בפסק דינו (ע"פ 64851-12-17 **ינון נגד מדינת ישראל**, מפי כב' סגן הנשיא יורם נועם, ר' פרידמן פלדמן ו-א' אברבנאל) כי שאלת הנזק הקונקרטי נבחנת באופן ספציפי בכל מקרה ומקרה.

גם לפני מספר שבועות שב בית המשפט העליון (רע"פ 6429/18 מיום 18.11.18) וחזר על ההלכה הידועה כי על הנאשם להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו וכי סוג העבירה בנסיבותיה הספציפיות מאפשר להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

במקרה דנן אני סבור, הגם שלא ניתן להקל ראש במעשים שנעשו, הרי שמדובר במקרה הנמצא ברף הנמוך של העבירות. מדובר בשתי עבירות של תקיפת סתם, שהראשונה אירעה לפני יותר מ-5 שנים. נסיבות העניין מלמדות כי הנאשם, בשני מקרים שונים, תוך כדי ויכוח בין הצדדים, משך בשערה של המתלוננת ודחף אותה כנגד הקיר. מעובדות כתב האישום וטענותיו ב"כ הצדדים ברור כי למתלוננת לא נגרמה חבלה כתוצאה מהעבירות. לאחר האירועים הנאשם ניתק מגע עם המתלוננת ולא יצר עמה יותר קשר. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד מזה כשנתיים כנהג בחברת אוטובוסים. חברת האוטובוסים הודיעה כי על פי נהליה אין להעסיק מי שהורשע בפלילים, ולכן, ככל שיורשע הנאשם, הוא יפוטל מעבודתו בחברה.

שוכנעתי, כפי ששוכנע גם קצין המבחן הן בתסקיר הראשון והן בתסקיר המשלים, כי הרשעה בדין תפגע בנאשם פגיעה חמורה. כפי שהובהר לעיל, ככל שיורשע הנאשם הוא יפוטל מעבודתו לאלתר וכן תיחסם דרכו אף לעבוד במקומות עבודה אחרים בתחום עיסוקו כנהג בתחבורה ציבורית. אני סבור, כי בנסיבות המקרה אי הרשעה לא תיפגע בהרתעת הנאשם או בהרתעת הרבים.

בנסיבות אלה, ולאור הפסיקה שהובאה לעיל, סבור אני שהנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב הידועה, ובנסיבות המקרה, האינטרס הציבורי מאפשר וויתור על הרשעה.

אני ער לפסיקה הנוהגת בהפנותה ולדברי ב"כ המאשימה בהפנותה לרע"פ 1746/18. עם זאת סבורני, כי העבירה הראשונה בוצעה לפני יותר מ-5 שנים, בני הזוג התגרשו ואין כל קשר ביניהם. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, הביע חרטה מלאה על מעשיו. הוא נישא בשנית ומקיים חיים נורמטיביים. הוא עובד כנהג אוטובוס והרשעה בדין תיפגע בו באופן קונקרטי והוא עלול לאבד את מקום עבודתו ולא יוכל לעבוד כנהג אוטובוס בשום חברה. כמו כן, ימצא הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה ויהא בקשר עם שירות המבחן וישתלב בהליך שיקומי בהתאם לתסקיר המשלים שהוגש לקראת דיון זה.

נוכח כל האמור אני קובע כדלקמן:

א. ההרשעה שניתנה ביום 27.06.2018 מבוטלת.

ב. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות במסגרת מתנ"ס *** בתפקיד צבע, אחזקה, שליחויות וסיוע לצוות במקום.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 5,000 להימנע מביצוע עבירות אלימות וזאת למשך שנה מהיום.

ד. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 2,000. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים שווים החל ביום 15.2.2019 ובכל 15 לחודש שלאחריו.

ה. ניתן צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן. מובהר לנאשם כי אם לא יקיים אחר הנחיות שירות המבחן, תהא המאשימה רשאית לבקש הטלת עונש חלופי אחר.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ט, 30 ינואר 2019 במעמד ב"כ המאשימה הגב' מירי טל והגב' עדי שהם, הנאשם וב"כ עו"ד עומיר א. מריד.